

Sygn. akt IV P 67/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 października 2020 roku

Sąd Rejonowy w Człuchowie IV Wydział Pracy

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Sądu Rejonowego Marek Osowicki
Protokolant:	sekretarz sądowy Anna Górską

po rozpoznaniu w dniu 16 października 2020 roku w Człuchowie

sprawy z powództwa R. I.

przeciwko D. D.

o wynagrodzenie, ekwiwalent pieniężny za niewykorzystany urlop wypoczynkowy,

o sprostowanie świadectwa pracy i zapłatę składek zdrowotnych i podatku

I. Zasądza od pozwanego D. D. na rzecz powoda R. I.

kwotę 495,24 zł brutto (czteryście dziewięćdziesiąt pięć złotych), tytułem wynagrodzenia za czerwiec 2020 roku.

II. Zasądza od pozwanego D. D. na rzecz powoda R. I.

kwotę 2.096,78 zł (dwa tysiące dziewięćdziesiąt sześć złotych 78/100) tytułem ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop wypoczynkowy.

III. W pozostałym zakresie powództwo oddala.

IV. Nakazuje ściągnąć od pozwanego D. D. na rzecz Skarbu Państwa

Sądu Rejonowego w Człuchowie kwotę 130 zł (sto trzydzieści złotych) tytułem

kosztów sądowych.

Sygn. akt IV P 67/20

UZASADNIENIE

Powód R. I. wniósł przeciwko pozwanemu D. D. o zapłatę kwoty 2600 zł brutto z tytułu wynagrodzenia za czerwiec 2020 r., 2600 zł z tytułu wynagrodzenia za lipiec 2020 r., ekwiwalentu pieniężnego za 20 dni urlopu wypoczynkowego, zapłaty składek zdrowotnych i podatku za czerwiec i lipiec oraz sprostowanie świadectwa pracy. W uzasadnieniu pozwu wskazał, iż pracował u pozwanego na stanowisku kierowcy. 3.06.2020 r. pozwany zdecydował o naprawie samochodu ciężarowego, którym jeździł powód, i kazał powodowi czekać na telefon. Na spotkaniu 10.07.2020 r.

pozwany oznajmił powodowi, że rozwiązuje z nim umowę. W świadectwie pracy niezgodnie z prawdą wypisano datę zakończenia pracy na 4.06.2020 r. i że powód wykorzystał cały urlop wypoczynkowy za 2019 i 2020 r.

Pozwany D. D. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu. W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew pozwany wskazał, iż 4.06.2020 r. umowa o pracę z powodem została rozwiązana na podstawie porozumienia stron, z inicjatywy pracodawcy. Strony ustaliły też, że z uwagi zakup dywaników samochodowych i kosztów odtworzenia licencji są rozliczeni.

Sąd ustalił co następuje :

R. I. był zatrudniony u pozwanego D. D. od 7.11.2018 r. do 4.06.2020 r. na stanowisku kierowcy a umowa o pracę rozwiązała się na mocy porozumienia stron.

(dowód: umowa o pracę k. 18, k.27, świadectwo pracy k. 47, zeznania powoda k. 59v od 00:34:54 do 00:36:03).

Pozwany naliczył powodowi wynagrodzenie za czerwiec 2020 r. za 4 dni w wysokości 495,24 zł brutto, ale go nie wypłacił powodowi.

(dowód: lista płac powoda nr 1/6/2020 k.56, zeznania pozwanego k.59v od 00:37:23 do 00:38:15).

Pozwany przyjął, iż powodowi przysługuje urlop wypoczynkowy w wymiarze 26 dni rocznie.

(dowód: zeznania pozwanego k. 59 od 00:41:52 do 00:43:29).

Wnioski o urlop u pozwanego składane są w formie ustnej, telefonicznej bądź pisemnej a pracodawca wydaje decyzje w formie ustnej.

(dowód: zeznania świadka K. P. k.58v od 00:06:08 do 00:08:04).

Powód złożył pisemne wnioski o udzielenie urlopu wypoczynkowego na dzień 6.03.2019 r., 28-29.03.2019 r., 2.05.2019 r., 26-28.06.2019 r. 1.07.2019 r., 9.08.2019 r., 30-31.12.2019 r., 3.01.2020 r. 5-6.02.2020 r., 19.02.2020 r. 13.03.2020 r., 3.04.2020 r. i 14.04.2020 r.

(dowód: wnioski urlopowe k.56).

Z miesięcznej kary pracy powoda wynika, iż powód nie pracował w następujące dni robocze 21.02. 2019 r., 6.03.2019 , 22.04.2019 r. 2.05.2019 r. 20.06.2019 r., 26-28.06.2019 r., 1.07.2019 r., 3.07.2019 r. , 8-9.08.2019 r., 30-31.12.2019 r., 3.01.2020 r., 6.01.2020 r. 5-6.02.2020 r. 19.02.2020 r., 13.03.2020 r. 3.04.2020 r. 13.04.2020 r. i 14.04.2020 r.

(dowód: miesięcznej kary pracy powoda k.56).

W listach płac powoda za okres od 1.01.2019 r. do 4.06.2020 r. nie jest ujęte wynagrodzenie urlop.

(dowód: listy płac 56).

Ekwiwalent z jeden dzień urlopu powoda wynosił 123,34 zł brutto.

(dowód: zaświadczenie 56).

Sąd zważył co następuje :

Powództwo zasługuje na częściowe uwzględnienie.

Pracodawca ma obowiązek wypłaty wynagrodzenia za pracę wykonaną (art. 80 k.p.).

Do obowiązków pracodawcy należy terminowo i prawidłowo wypłacać wynagrodzenie i prowadzić i przechowywać dokumentację związaną ze stosunkiem pracy (art. 94 pkt. 4 i 9a k.p.).

Sąd podziela stanowisko Sądu Najwyższego, iż pracodawca powinien prowadzić imienną listę (kartę) wynagrodzenia za pracę i innych świadczeń majątkowych związanych z pracą wypłaconych pracownikowi. Na pracodawcy spoczywa ciężar wykazania, iż wypłacił pracownikowi wynagrodzenie (por. Wyrok Sądu Najwyższego - Izba Pracy, (...) i Spraw Publicznych z 2007-11-20, II PK 81/07, O.: Orzecznictwo Sądu Najwyższego Izba Administracyjna, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych rok 2009, Nr 1-2, poz. 5, str. 18).

W rozpoznawanej sprawie z wiarygodnych zeznań stron wynika, iż stosunek pracy rozwiązał się z dniem 4.06.2020 r. na mocy porozumienia stron.

Zatem pracodawca winien wypłacić powodowi wynagrodzenie za cztery dni czerwca 2020 r.

Z listy płac powoda za czerwiec 2020 r. wynika, iż naliczono mu wynagrodzenie w kwocie 495,24 zł brutto. Jednak na liście płac brak jest podpisu powoda potwierdzającego wypłacenie mu powyższego wynagrodzenia a pozwany nie wykazał, iż je wypłacił powodowi a wręcz sam przyznał w swoich zeznaniach, że nie wypłacił go powodowi.

Wynagrodzenie za pracę korzysta z ochrony i należności nie wymienione w art. 87 § 1 i 7 k.p. mogą być potrącane jedynie za zgodą pracownika wyrażoną na piśmie (art. 91 k.p.).

Pozwany nie przedłożył pisemnej zgody powoda na potrącenie z jego wynagrodzenia za pracę należności za dywaniki samochodowe czy odtworzenie licencji.

Zatem roszczenie powoda o wynagrodzenie za czerwiec 2020 r. w części zgodnie z listą płac sporządzoną przez pracodawcę jest uzasadnione.

Stosownie do treści 163 k.p. urlopy powinny być udzielane zgodnie z planem urlopów albo w porozumieniu z pracownikiem.

W przypadku niewykorzystania przysługującego urlopu w całości lub w części z powodu rozwiązania lub wygaśnięcia stosunku pracy pracownikowi przysługuje ekwiwalent pieniężny (art. 177 § 1 k.p.).

Sąd podziela pogląd Sądu Najwyższego, iż z dniem rozwiązania stosunku pracy prawo pracownika do urlopu wypoczynkowego w naturze przekształca się w prawo do ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop. W tym też dniu rozpoczyna bieg termin przedawnienia roszczenia o ekwiwalent pieniężny za niewykorzystane w naturze, a nieprzedawnione urlopy wypoczynkowe.

Prawa do ekwiwalentu pieniężnego z urlop wypoczynkowy analogicznie jak prawa do wynagrodzenia nie można się skutecznie zrzec (art. 84 k.p.).

Zatem ciężar udowodnienia udzielenia powodowi urlopu wypoczynkowego w 2019 r. i 2020 r. oraz wypłaty powodowi całości ekwiwalentu pieniężnego z urlop wypoczynkowy. spoczywał na pozwanym pracodawcy.

Pozwany nie przedłożył kart urlopowych powoda a jedynie wnioski urlopowe powoda i miesięczną ewidencję czasu pracy powoda.

Z porównania wniosków urlopowych i miesięcznej ewidencji czasu pracy powoda wynika, iż występują rozbieżności. Brakuje wniosku urlopowego powoda na 21.02.2019 r., 22.04.2019 r., 20.06.2019 r. , 3.07.2019 r. , 8.08.2019r., 6.01.2019 r. i 13.04.2020 r. a mimo wniosku urlopowego powoda na 28-29.03.2019 r. w miesięcznej ewidencji czasu pracy powoda są dane o pracy powoda w te dni.

Strony wyjaśniły, że urlop był udzielany powodowi również na ustne czy telefoniczne wnioski, co znajduje potwierdzenie w wiarygodnych zeznaniach świadka K. P.. Zatem w ocenie sądu miarodajna dla ustalenia wymiaru udzielonego powodowi urlopu wypoczynkowego jest miesięczna ewidencja czasu pracy powoda szczegółowo wskazująca na dni i godziny pracy powoda.

Z miesięcznej ewidencji czasu pracy powoda wynika, iż powód nie pracował w 2019 r. i miał wolne przez 14 dni roboczych a w 2020 r. miał wolnych 9 dni roboczych, łącznie więc należy przyjąć, iż wykorzystał 23 dni urlopu.

Za cały 2019 r. powodowi przysługiwało 26 dni urlopu a za 2020 r. proporcjonalnie do okresu zatrudnienia 14 dni, więc łącznie jego wymiar urlopu w tym okresie wynosił 40 dni roboczych (art. 155^{2a} § 1 i 2 k.p. i art. 155³ § 1 k.p.).

Więc niewykorzystany przez powoda wymiar urlopu wypoczynkowego wynosił 17 dni.

Ekwiwalent z jeden dzień urlopu powoda wynosił 123,34 zł brutto, więc należny powodowi ekwiwalent za niewykorzystany urlop wypoczynkowy wynosi 2.096,78 zł brutto.

Pozwany mimo spoczywającego na nim ciężaru dowodu nie wykazał, iż powód wykorzystał w całości urlop wypoczynkowy za 2019 i 2020 r. tj. w wymiarze 26 dni roboczych w 2019 r. i 14 dni za 2020 r. albo że wypłacił powodowi należny ekwiwalent pieniężny za niewykorzystany urlop wypoczynkowy.

Zatem twierdzenia powoda, iż nie wykorzystał urlopu wypoczynkowego w całości i nie otrzymał ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop wypoczynkowy zasługują na uwzględnienie.

Należy też podzielić, pogląd Sądu Najwyższego, iż o braku przesłanki prawa do ekwiwalentu określonego w art.171 § 1 k.p. jaką jest niewykorzystanie przysługującego urlopu nie świadczy jeszcze, sam przez się, fakt wyznaczenia urlopu przez pracodawcę. Istotne jest bowiem ustalenie, czy pracownik faktycznie z urlopu udzielonego w wyznaczonym przez pracodawcę terminie skorzystał, czy też zachodziły okoliczności usprawiedliwiające odmowę lub uniemożliwiające korzystanie z urlopu (vide: wyrok SN z 7.05.2008 r. II PK 313/07).

Skoro strony zgodnie rozwiązały umowę o pracę z dniem 4.06.2020 r. na mocy porozumienia stron, to roszczenie powoda o całe wynagrodzenie za czerwiec i za okres wypowiedzenia lipiec 2020 nie jest uzasadnione.

Rozwiązanie umowy na zasadzie porozumienia stron powoduje ustanie stosunku pracy z datą ustalona przez strony i nie wymaga zachowania żadnego okresu wypowiedzenia (art. 30 § 1 k.p.).

Również powództwo o sprostowanie świadectwa pracy nie zasługuje na uwzględnienie jako przedwczesne. Bowiem zgodnie z przepisem art. 97 § 2¹ k.p. dopiero nieuwzględnienie wniosku pracownika skierowanego do pracodawcy w sprawie sprostowania świadectwa pracy, jak i częściowe tylko jego uwzględnienie, daje pracownikowi prawo do wystąpienia z żądaniem sprostowania świadectwa pracy do sądu pracy (por. Kodeks pracy. Komentarz red. dr hab. K. W. rok 2020 wyd. 31 stan na 1.01.2020 r. L.).

Wobec rozwiązania umowy o pracę z dniem 4.06.2020 r. niezasadne jest roszczenie powoda o zapłatę lub wypłatę składek zdrowotnych i podatku za czerwiec i lipiec 2020 r.

Mając na uwadze powyższe sąd na podstawie przepisu art. 80 k.p. zasądził na rzecz powoda od pozwanego kwotę 495,24 zł i na podstawie art. 171 §1 k.p. z tytułu ekwiwalentu pieniężnego z niewykorzystany urlop wypoczynkowy kwotę 2096,78 zł i oddalił powództwo w pozostałym zakresie.

Z uwagi na częściowe uwzględnienie powództwa sąd na podstawie przepisu art. 98 k.p.c. i art. 113 ustawy z 28.07.2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych nakazał ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Człuchowie kwotę 130 zł z tytułu proporcjonalnej do przegranej części kosztów sądowych tj. połowy opłaty od pozwu.